



Vámos György: Romkocsmák az egykori gettóban

2014 július 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Gettó. A szó évtizedekig a félelem és a szenvedés emlékét idézte fel, de az utóbbi néhány évben egészen más töltetet kapott.

Területe kicsit módosult az 1944-es állapotokhoz képest, határai nem egészen egyeznek meg az akkorival, de ami a legfontosabb, a kifejezés maga szimbolikus, az oda látogatók teljesen önszántukból jönnek-mennek, céljuk pedig az evés-ivás, az önfelelt bulizás.

Igen, a mai „gettó” területén, a Teréz körút–Dohány utca–Károly körút–Király utca által határolt négyszögben van Budapest legkedveltebb bulinegyede, amely a magyar fiatalokon kívül turisták ezreit vonzza sajátos hangulatával és széles skálán mozgó szórakozási lehetőségeivel.



Ezen a területen szinte megszámlálhatatlan vendéglátó-ipari egység működik, az elegáns étteremtől a lakatlan,

romos bérházban kialakított romkocsmáig. A „romkocsmá” fogalma is egyedi, talán bátran mondhatjuk, hogy „hungarikum”. Valójában azoknak a helyeknek a gy?jt?neve, amelyek a bels? VII. kerület sokszor romos, lakhatatlannak min?sített épületeiben, ezek udvarán, vagy az egykori házak telkein m?ködnek.

E kocsmák, kávézók, éttermek, bisztrók, pubok, bárók, pizzériák, kif?zdék, fagyizók hangulata, külleme és kínálata is teljesen eltér?. Megtalálható itt az ötletes designtól egészen az igénytelen tákolmányig minden stílus, van a lebontott ház üres telkén álldogáló lakókocsiból italt árusító, m?anyag székes megoldástól kezdve az elegáns, minden igényt kielégít? étteremig minden, csak gy?zzön válogatni az ide látogató! A romkocsmák kedvelt stílusa a retro, s?t ennek helyi specialitása, a szocreál, amely egy egészen különleges hangulatot kölcsönöz e helyeknek. A szocializmus sokszor elképeszt? bels?építészeti divatmegoldásai, bútorai, csecsebecségi a mai kor fiataljainak érdekesség, a turisták számára pedig különlegesen vonzó látványosság.

A helyek nemcsak külsejükben, hanem kínálatukban és áraikban is teljesen eltér?k. Az ételkínálatra nyugodtan használhatjuk a „nemzetek konyhája” kifejezést, hiszen a glatt kóser falafelt?l a gulyáslevesen vagy a pizzán keresztül a Wellington-bélszínig minden megtalálható, határt csak a látogató pénztárcája, illetve ízlésvilága szabhat.

A terület turistalátványosság szempontjából sem elhanyagolható. Itt található a Dohány utcai zsinagóga, amely méretében és kivitelezésében is párját ritkítja, oldalában az Emánuel-fával, mely több ezer holokausztáldozat nevét viseli levelein, vagy a Rumbach utcai, évtizedek óta zárva tartó zsinagóga, amely még így, halódó, romos állapotában is gyönyör?, de folytathatnám a sort a Zsidó Múzeummal vagy a Zsidó Nyári Fesztivál rendezvénysorozatával is. Igen, hosszasan sorolhatnám a turistacsalogató látványosságokat, de nem útikönyvet szándékozom írni. Mindezt csak azért írtam le, hogy megindokoljam, miért állandó télen-nyáron egyaránt a bulinegyed látogatottsága. Talán bátran kijelenthetjük, az ott lakók számára id?nként kicsit túlzottan is az. Nyáron, a f?szezonban a hét minden napján és szinte egész nap látogatott minden nyitva tartó hely, míg máskor inkább csütörtökt?l vasárnapig és naplemente után n? meg a forgalom. A sz?k utcákon hömpölyg?, nem és kor tekintetében teljesen vegyes turistaközönség a b?ség zavarában szinte választani sem képes, ezért egymást túlkiabálva, a gyalogos- és autóforgalmat teljesen figyelmen kívül hagyva navigálja magát és a többieket a számukra legszimpatikusabb hely felé. Természetesen eközben minden nevezetességet bejárnak, megnéznek, lefotóznak, ahogy ez egy turistához illik. Alkonyat után aztán teljesen megváltozik úti céljuk, az építészeti nevezetességek helyett inkább a kulináris élvezeteket nyújtó helyeket keresik fel szívesen.

A gettó sajátossága, hogy egy este több romkocsmát is végig lehet látogatni gyalogosan, míg végül a hajnali els? napsugarak házfalak tövében üdögél? vagy padokon elterül?, szemmel láthatóan önmaguk kilétével is hadilábon álló fogyasztóközönséget találnak, akik majd néhány órai alvás után ott folytatják, ahol abbahagyták el?z? hajnalban. Id?r?l id?re napvilágot látnak a romkocsmákat elítél? cikkek, elhangzanak ilyen hangvétel? riportok a médiában. Ezekben megszólalnak felháborodott lakók, akiknek a nyugalma rándalírozó angolok vagy németek, esetleg olaszok – hogy a magyarokról már ne is beszéljünk! – zavarták meg el?z? éjszaka. Ilyenkor fellángolnak az indulatok, az azonnali bezárástól, majd nem a mindenre kiterjed? alkoholtilalomig elhangzik az összes szankció, majd újra és újra lenyugszanak a kedélyek. Az illetékesek valószínűleg elkezdenek számolni, és rájönnek, semmiféle üzleti vállalkozás nem hozna ekkora adóbevételt az államnak, mint ezek a gombamódra szaporodó vendéglátóhelyek, amelyek m?ködtetésével igazából bontásra ítélt romházakat hasznosítanak ideig-óráig üzemeltet?ik. Bezárásukkal rengeteg ember veszítené el megélhetését, a tulajdonosoktól a beszállítókon keresztül egészen az alkalmazottakig, akiket az állami szféra képtelen lenne elhelyezni.

Most, a valamikori budapesti gettó létesítésének hetvenedik évfordulóján az egykori gettólakók emlékének szánt f?hajtás után azt kívánom, a mai nemzedék számára a „gettó” szó kizárólag a romkocsmák világát jelentse mindig is.

Vámos György – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló
